

Muzykoterapia

Muzyka jest jedną z form najwcześniejszego oddziaływania na dziecko. Kontakt z muzyką wpływa na wielostronny rozwój dziecka, jest źródłem poczynań twórczych, stymuluje do autoekspresji, rozwija zdolności poznawcze oraz motorykę. Wpływa korzystnie na stan emocjonalny, uspokaja lub pobudza i aktywizuje. Walory i właściwości muzyki są wykorzystywane w powodzeniu w celach leczniczych, profilaktycznych i wychowawczych.

Kształcąca, wychowawcza i terapeutyczna rola muzyki jest szczególnie podkreślana w systemie edukacji przedszkolaków. Zajęcia z rytmiki i muzyki są zgodne z naturalnymi potrzebami dziecka i kojarzą się z zabawą. Zarówno samo słuchanie (muzykoterapia pasywna), jak również samodzielne jej uprawianie (muzykoterapia aktywna) w sposób dynamiczny zmienia słuchacza (odbiorcę). Pobudza go do działania, rozwija jego fantazję, uwrażliwia oraz skłania do skupienia uwagi.

W pracy z dziećmi stosuje się następujące techniki muzykoterapii:

- **ćwiczenia mowy:**

- rytmizowanie sylab, słów, wyliczanek ze zróżnicowaniem na dynamikę, tempo, wyraz emocjonalny,
- rytmizowanie tekstu do podanego rytmu,

- **śpiewanie piosenek:**

- z akompaniamentem instrumentów,
- z różną interpretacją,

- **muzykowanie elementami dźwiękonaśladowczymi:**

- na przedmiotach codziennego użytku,
- na dziecięcych zabawkach,
- używanie gestodźwięków,

- **gra na instrumentach perkusyjnych:**

- nauka prostych akompaniamentów,
- improwizacje instrumentalne,

- **ćwiczenia słuchowe:**

- rozpoznawanie i nazywanie dźwięków z otoczenia.